

forsøg på overfaldsvoldtægt. Straffen for fuldbyrdet kontaktvoldtægt ligger i niveauet mellem 6 måneder og 1 år og 6 måneder, men således at straffen er 6-10 måneder, hvis der ikke er anvendt vold af betydning, eller hvis der ikke i øvrigt foreligger skærpende omstændigheder.

Den tredje gruppe voldtægtssager, som er nævnt i Rigsadvokatens redegørelse, er parvoldtægter. Her ved forstås voldtægt mod en nuværende seksualpartner og voldtægt mod en tidligere seksualpartner, såfremt forholdet er ophørt inden for et kortere tidsrum forud for voldtægten. Normalstraffen for fuldbyrdet parvoldtægt antages at ligge i niveauet 6-8 måneders fængsel.

I tilknytning til Rigsadvokatens redegørelse blev det mellem Rigsadvokaten og Justitsministeriet aftalt at iværksætte en ordning, hvorefter Rigsadvokaten i 1 år får forelagt alle fældende domme i voldtægtssager blandt andet med henblik på at vurdere, om der er behov for at anke domme for at få straffene skærpet.

Den 20. august 2001 afleverede Rigsadvokaten en midtvejsredagørelse om strafniveauet i voldtægtssager. Midtvejsredagørelsen, der er optaget som bilag 2 til lovforslaget, bekræfter strafniveauet for de forskellige former for voldtægtssager, således som dette er beskrevet i Rigsadvokatens redegørelse af 15. januar 2001. Rigsadvokaten har i tilknytning hertil vurderet, at der næppe er grundlag for at antage, at domstolene på det gældende lovgrundlag vil foretage mere markante, generelle forhøjelser af strafniveauet i de forskellige typer voldtægtssager. Som følge af de mange forskellige konkrete omstændigheder i de enkelte sager ville en generel ændring af strafniveauet i voldtægtssager i øvrigt ifølge Rigsadvokatens vurdering forudsætte, at Højesteret fik forelagt et noget større antal sager. Rigsadvokaten peger på, at en sådan proces – som altså næppe kan forventes at føre til markante forhøjelser af strafniveauet – må antages at blive langvarig.

2.1.3. Justitsministeriets overvejelser

Voldtægt er en særlig form for alvorlig personfarlig kriminalitet. Ud over den anvendte vold eller trussel om vold indebærer voldtægt også en grov og traumatiserende krænkelse af ofrets – typisk kvindens – integritet og værdighed. Det nuværende strafniveau afspejler efter Justitsministeriets opfattelse ikke i tilstrækkelig grad krænkelsen af ofrets integritet og seksuelle selvbestemmelsesret. Der er derfor behov for en generel skærpelse af straffen for voldtægt.

Med den foreslåede forhøjelse af strafferammerne i straffelovens § 216 forudsættes det, at der i retspraksis

sker en generel forhøjelse af strafudmålingsniveauet i voldtægtssager i størrelsesordenen 1 år i forhold til det strafniveau, der er beskrevet i Rigsadvokatens redegørelse. Det gælder både fuldbyrdede voldtægter og forsøg herpå. Eksempelvis forudsættes det, at straffen for en fuldbyrdet overfaldsvoldtægt i normaltilfældene forhøjes med 1 års fængsel til fængsel i 2 år og 6 måneder.

Normalstraffen for forsøg på overfaldsvoldtægt uden skærpende omstændigheder antages i Rigsadvokatens redegørelse fra januar 2001 at være fængsel i 6-9 måneder. Der er således en betydelig forskel mellem straffen for forsøg på overfaldsvoldtægt og straffen for fuldbyrdet overfaldsvoldtægt. Med lovforslaget er det som nævnt hensigten, at også straffen for forsøg på overfaldsvoldtægt uden skærpende omstændigheder forøges med 1 år i forhold til det strafniveau, der er beskrevet i Rigsadvokatens redegørelse. Udmålingen af straffen forudsættes dog i højere grad at blive nuanceret efter forholdets grovhed, således at straffen for de grovere tilfælde af forsøg på overfaldsvoldtægt kommer til at ligge tæt på niveauet for fuldbyrdede overfaldsvoldtægter. Der tænkes her særligt på den type sager, hvor der anvendes ikke ubetydelig vold, og hvor forsøget kun mislykkes på grund af ofrets modstand.

Efter Justitsministeriets opfattelse er der endvidere ikke i den nuværende praksis tillagt det forhold, at en voldtægt er begået af flere gerningsmænd i forening, tilstrækkelig vægt i skærpende retning. Gruppevoldtægter med anvendelse af den betydelige overmagt, der ligger i, at der er flere gerningsmænd, må normalt antages at indebære et særligt voldsomt og traumatiserende overgreb på ofret. Det forudsættes derfor, at det forhold, at en voldtægt er begået af flere gerningsmænd i forening, tillægges en særlig vægt i skærpende retning. I sager om voldtægt med flere gerningsmænd bør der således ske en yderligere strafskærpelse i forhold til strafniveauet i voldtægtssager med kun én gerningsmand. Det bør også tillægges øget vægt i skærpende retning, hvis der er tale om voldtægt begået mod et barn. Herudover bør der ske en yderligere strafskærpelse – det vil sige ud over den generelle strafforhøjelse i størrelsesordenen 1 år – i sager, hvor voldtægten har haft en særlig tidsmæssig udstrækning.

Det er i øvrigt Justitsministeriets hensigt at anmode Rigsadvokaten om at fortsætte den nugældende ordning, hvorefter Rigsadvokaten i en periode får underretning om alle domme vedrørende voldtægt med henblik på at følge udviklingen i retspraksis efter lovens ikrafttræden.